

какъ то и сичкы те Славянскы нарѣчія, по совѣтатъ на *Ив. Сем. Орлая*, своего съотечественника, посвятися на медицинскы те науки, кои то сѣ по благотворны и повыгодны отъ исторія тѣ и метафизикѣ тѣ, както му казваше Орлай. Но юныатъ ученъ не щеше да знае това, защото природа та бѣше го произвела на свѣтъ не да пичеле злато и сребро : той даде испытаніе на лекарско званіе (хекимень), а станѣ историкъ. Остави медицинѣ тѣ, ако и успѣхы те на тойзи предметъ да му обѣщавахъ вѣнкашно доволство и общо уваженіе.

Нужда та го направи да бѣде домашенъ учитель на исторія та, и това му достави драгоцѣнно свободно време и способъ за любимы те му историческы (изысканія) занятія. Тука ся осуществи отколѣпина та негова мысль за Българска та исторія. Основаніе то на това предизбраніе бѣше това : 1) тойзи народъ и до сега существува, 2) въ тойзи предметъ лесно можяше да дойде до истинѣ тѣ, защо то за Българете сохранили сѣ ся много извѣстія отъ древни те писа-

---

скіатъ и Нѣмецкіатъ, добръ знаеше Англійскіатъ, Италіанскіатъ и Испанскіатъ языцы; знаеше още по Мадярски, Волошки и Турски.